

WARSZAWSKI
UNIwersytet
MEDYCZNY

KATEDRA I KLINIKA NEFROLOGII, DIALIZOTERAPII
I CHOROÓB WEWNĘTRZNYCH

Nr referencyjny
000-000-001

Warszawa 12.07.2022

**OCENA DOROBKU NAUKOWEGO I OSIĄGNIĘCIA
NAUKOWEGO**

Dr n. med. Andrzeja Koniecznego

„Metody oceny progresji przewlekłych glomerulopatii”

**Przeprowadzona w związku z postępowaniem o nadanie stopnia
doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o
zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne**

Doktor nauk medycznych Andrzej Konieczny ukończył w 2003 studia na Wydziale Lekarskim Akademii Medycznej we Wrocławiu. Habilitant odbył stażu podyplomowy w latach 2003-2004 w Wojewódzkim Szpitalu Specjalistycznym we Wrocławiu. Od września 2005 roku pracował w Oddziale Nefrologicznym z Pododdziałem Diabetologicznym i Transplantacyjnym Wojewódzkiego Szpitala Specjalistycznego we Wrocławiu początkowo jako lekarz rezydent a od 2009 roku jako starszy asystent. W międzyczasie w 2004 roku przez 6 miesięcy a w 2006 przez 10 miesięcy był zatrudniony na stanowisku asystenta naukowego w II Klinice Chorób Wewnętrznych, Nefrologii i Nadciśnienia Tętniczego Nadreńsko- Westfalskiej Wyższej Szkoły Technicznej w Akwizgranie. Od marca 2019 roku pracuje w Klinice Nefrologii i Medycyny Transplantacyjnej Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu na stanowisku adiunkta.

ul. Banacha 1a
02-097 Warszawa
www.nefrologia.wum.edu.pl

tel.: +48 22 59 92 658
nefrologia@wum.edu.pl

Przez cały czas doskonalił swoje kwalifikacje zawodowe uzyskując w 2011 r tytuł specjalisty chorób wewnętrznych, w roku 2015 specjalisty nefrologii a w roku 2020 transplantologii klinicznej.

Ponadto oprócz tych długich pobytów w Akwizgranie przebywał na krótszych stażach naukowych w klinikach Nefrologii w Kilonii i Hanowerze.

Ocena dorobku naukowego Habilitanta

Całość tematyki badawczej realizowanej przez dr Andrzeja Koniecznego jest spójna i koncentruje się na problemach pacjentów z kłębuszkowymi zapaleniami nerek (przede wszystkim nefropatii IgA), ich diagnozie i leczeniu. Ponadto habilitant podejmuje inne problemy pacjentów z przewlekłą chorobą nerek przede wszystkim dostępu naczyniowego do dializ .

Wiele swoich badań Habilitant przeprowadził podczas pobytów na stażach zagranicznych oraz co zasługuje na podkreślenie później we współpracy z ośrodkami polskimi jak i zagranicznymi.

Ponadto Habilitant uczestniczył jako osoba odpowiedzialna za realizację części klinicznej w 2 grantach Narodowego Centrum Nauki i raz był głównym badaczem w zadaniu numer 4 projektu WroVAS – Zintegrowane Centrum Medycyny Sercowo-Naczyniowej – programu współfinansowanego przez Unię Europejską w ramach Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka na lata 2008-2018.

W 2007 r na podstawie obrony pracy pt: „Rola dopełniacza w powstaniu i progresji śródmiąższowego włóknienia nerek”. Promotor: prof. dr med. Zbigniew Hruby otrzymał stopień doktora nauk medycznych.

Dotychczasowy dorobek naukowy dr n med. Andrzeja Koniecznego obejmuje: 29 prac oryginalnych (1 opublikowanej przed doktoratem i 28 po uzyskaniu stopnia doktora nauk medycznych) z tego 22 prac opublikowanych w czasopismach z listy filadelfijskiej o sumarycznym IF 87,168 i 1437 pkt MNiSW/KBN (do 2018 roku publikacje oceniano według innej punktacji). Jest również współautorem 9 prac poglądowych w tym 5 opublikowanej w czasopiśmie z IF (IF-10,069, 156 pkt MNiSW/KBN), oraz 5 opisów przypadków z tego 2 opublikowanych w czasopismach

z listy filadelfijskiej o sumarycznym IF 3.303 i 100 pkt MNiSW/KBN. Jest również autorem 1 rozdziału w 1 monografii naukowej.

Sumaryczny Impact Factor wszystkich prac wynosi 100,539 (86,522 bez dzieła habilitacyjnego) oraz 1713 (1513 bez dzieła habilitacyjnego) punktów według punktacji MNiSW/KBN. Liczba cytowań według bazy Web of Science wynosi 503 (495 bez autocytowań), a wskaźnik Hirscha wynosi 8 według bazy Web of Science Core Collection.

Ocena szczególnego osiągnięcia naukowego

„Metody oceny progresji przewlekłych glomerulopatii”

Szczególne osiągnięcie jest kontynuacją przez Habilitanta cyklu wielu badań przeprowadzonych podczas pracy podczas stażów zagranicznych i pracy we Wrocławiu w Oddziale Nefrologii z Pododdziałem Diabetologicznym i Transplantacyjnym Wojewódzkiego Szpitala Specjalistycznego oraz w Klinice Nefrologii, i Medycyny Transplantacyjnej Uniwersytetu Medycznego a dotyczących problemów diagnostycznych i leczniczych różnych chorób kłębuszków nerkowych.

Celem naukowym cyklu 4 publikacji opublikowanych w latach 2015-2021 jest próba oceny metod diagnostycznych progresji przewlekłych kłębuszkowych zapaleń nerek. W 3 pracach oryginalnych habilitant jest pierwszym autorem, a w pracy pogładowej drugim.

W sumie osiągnięcie naukowe ma IF 14,017 i 200 pkt MEiN.

W pierwszej pracy wchodzącej w skład osiągnięcia (*Expression of Cell Membrane Antigens in Cells Excreted in the Urinary Sediment Predicts Progression of Renal Disease in Patients with Focal Segmental Glomerulosclerosis. Am J Nephrol.*

2015;42(1):35-41.) opisano metodę oceny komórek znajdujących się w osadzie moczu w ocenie ryzyka pogorszenia funkcji nerek. Do badania wybrano 22 pacjentów z biopsyjnie rozpoznanym pierwotnym segmentalnym stwardnieniem kłębuszków nerkowych (FSGS) i białkomoczem wyrażonym stosunkiem stężenia białka do kreatyniny w moczu poniżej < 2 . Obserwowano tych pacjentów przez 36 miesięcy ,

jednocześnie co 3 miesiące oceniając u nich stężenie kreatyniny i nasilenie białkomoczu wyrażone stosunkiem białka do kreatyniny w moczu. Pacjenci byli leczeni inhibitorami konwertazy, steroidami w dawce 1mg/kg, a w przypadku steroidoporności cyklosporyną. W moczu z dnia biopsji wykonywano izolację komórek z moczu które następnie hodowano i barwiono przeciw antygenowi podocytów - białku podokaliksynie (PDX, przeciwko antygenowi makrofagowemu (CD 68) oraz markerowi proliferacji komórkowej (Ki67).

W trakcie obserwacji u 14 pacjentów stwierdzono remisję białkomoczu, natomiast pogorszenie funkcji nerki wyrażone podwojeniem stężenia kreatyniny u 10 osób. Liczba komórek PDX nie wykazywała różnic. Komórki CD 68 były w większej liczbie u osób u których doszło do podwojenia stężenia kreatyniny, a mniejszej u osób u których doszło do remisji białkomoczu. Podobnie komórki wyrażające dodatnią reakcję z antygenem Ki67 komórki były w większej liczbie u osób u których doszło do podwojenia stężenia kreatyniny, a mniejszej u osób u których doszło do remisji białkomoczu.

Podsumowując w tej publikacji habilitant i współautorzy wykazali związek między komórkami CD68 oraz Ki67 izolowanymi z moczu pacjentów z pierwotnym FSGS a pogorszeniem funkcji filtracyjnej nerek. Zaś liczba komórek PDX dodatnich nie miała wartości predykcyjnej w prognozowaniu pogorszenia funkcji nerek.

W drugiej pracy wchodzącej w skład osiągnięcia (*Candidate Urine Peptide Biomarkers for IgA Nephropathy: Where Are We Now? Dis Markers. 2018 Jan 21;2018:5205831.*)

Jest to praca poglądowa w której omówiono metody analizy peptydów zawartych w moczu jako narzędzia diagnostycznego w nefropatii IgA. Omówiono możliwe zastosowania różnych zestawów peptydów, które mogą odróżniać nefropatię IgA od innych kłębuszkowych zapaleń nerek i od zdrowych osób. Postęp i poprawia dostępności nowych narzędzi diagnostycznych takich jak spektrometria mas i inne wydaje się że pozwoli na wykrycie zestawu peptydów które będą pewnie rozpoznawać nefropatię IgA.

W trzeciej pracy wchodzącej w skład osiągnięcia naukowego (*Machine Learning in Prediction of IgA Nephropathy Outcome: A Comparative Approach. J Pers Med. 2021*

Apr 17;11(4):312.) przedstawiono zastosowanie nowoczesnych metod komputerowej analizy danych w przewidywaniu rozwoju pierwotnej nefropatii IgA. W tej pracy szczególną formę sztucznej inteligencji czyli uczenie maszynowe (Machine Learning) zastosowano w analizie danych pacjentów z rozpoznaną w latach 2010-2019 pierwotną nefropatią IgA. W wykonanej analizie przy zastosowaniu uczenia maszynowego najlepsze wyniki uzyskano przy uwzględnieniu wyjściowego stężenia kreatyniny w surowicy oraz białkomoczu (stosunek stężenia białka do kreatyniny). Włączenie do algorytmu albumin i białka całkowitego w surowicy poprawiło zdolność predykcyjną. Wyniki są bardzo zachęcające, jednak ograniczenie tego badania to zbyt mała liczba uwzględnianych parametrów i dość krótki czas obserwacji.

W czwartej pracy w skład osiągnięcia naukowego (*Clinical and Histopathological Factors Influencing IgA Nephropathy Outcome. Diagnostics (Basel). 2021 Sep 25;11(10):1764.*) oceniono wpływ czynników klinicznych jak i pochodzących z oceny biopsji nerkowych jako czynników predykcyjnych pogorszenia funkcji nerek oraz remisji białkomoczu u pacjentów z nefropatią IgA.

U 80 pacjentów z biopsyjnie potwierdzoną Nefropatią IgA (wykluczono pacjentów z wtórnymi przyczynami Nefropatii IgA) poddano 36 miesięcznej obserwacji. Punktami końcowymi były progresja niewydolności wyrażono jako spadek eGFR o 50%, bądź rozpoczęcie leczenia nerkozastępczego albo osiągnięcie remisji białkomoczu.

Pogorszenie funkcji nerek zaobserwowano u 7 pacjentów. U tych pacjentów stwierdzone statystycznie istotne czynniki to: stosunek liczby płytek do neutrofilii, stężenia albumin, białka całkowitego, wielkość białkomoczu, zwiększenie komórkowości w obrębie kapilar kłębuszkowych (endocapillary hypercellularity-E) oraz włóknienie śródmiąższowe. Te czynniki (oprócz białka całkowitego i albumin, które wpływały odwrotnie) wpływały na wzrost ryzyka pogorszenia funkcji nerek. Przy zastosowaniu analizy wieloczynnikowej wariancji stworzono 2 modele statystyczne najsilniej wpływające na wystąpienie punktów końcowych. Jeden uwzględniający obecność E oraz stężenie albumin i drugi zawierający stopień włóknienia śródmiąższowego oraz stężenie albuminy w surowicy. W grupie 38 pacjentów u której w okresie biopsji nerki białkomocz był ponad 1 g/24 h obniżenie białkomoczu poniżej 1 g/24 h. wystąpiło u 23 pacjentów. Tych pacjentów poddano analizie i nie znaleziono u nich żadnego czynnika klinicznego znamiennego

statystycznie. Z parametrów z biopsji nerki zaawansowanie włóknienie śródmiąższowe oraz zwiększona komórkowość w obrębie kapilar kłębuszkowych wykazały istotność statystyczną. Negatywnie te zmiany wpływały na remisję białkomoczu. Wykazano również związek między nasileniem białkomoczu a także obecnością komórkowości kapilar i włóknienia śródmiąższowego a ryzykiem pogorszenia funkcji nerek (eGFR). Obecność komórkowości kapilar i włóknienia śródmiąższowego wpływały odwrotnie proporcjonalnie na redukcję białkomoczu.

Podsumowanie

W cyklu prezentowanych powyżej pracy Habilitant wykazał, iż poszukiwania metod oceny ryzyka pogorszenia funkcji nerek i rokowniczych u pacjentów z kłębuszkowymi zapaleniami nerek, głównie autor zajmował się nefropatią IgA (3 prace), jedna praca dotyczyła FSGS, są w miarę zaawansowane i mają już dość istotne rokownicze znaczenie. Przyszłością może być sztuczna inteligencja, która pozwala gromadzić duże ilości danych i je analizować. Ograniczenia prac autora to dość małe grupy badanych chorych.

Podsumowując cykl prac stanowiących szczególne osiągnięcia jest to kontynuacja i podsumowaniem wieloletnich badań habilitanta. Wyniki uzyskane w badaniach wskazują na rolę i przydatność niektórych danych które uzyskujemy czy to z badania komórek w moczu czy też z biopsji nerki.

Podsumowanie

Dorobek naukowy Habilitanta przedstawiony jako szczególne osiągnięcie naukowe jak i pozostały można niewątpliwie uznać za znaczący, wartościowo poznawczy o potencjalnie dużym znaczeniu praktycznym. Uwzględniając szczególne osiągnięcie oraz całokształt dorobku naukowego zwracam się do Rady Naukowej Dyscypliny Nauki Medyczne Uniwersytetu Medycznego im Piastów Śląskich we Wrocławiu z wnioskiem o dopuszczenie doktora nauk medycznych Andrzeja Koniecznego do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego.

KIEROWNIK
Klinika Nefrologii, Dializoterapii
i Chorób Wewnętrznych
Centralny Szpital Kliniczny UCK WUM

prof. dr hab. n. med. Jolanta Małyszko